

Δυστυχώς, θεατρικό γεγονός δεν μπορεί να θεωρηθεί και η παρουσίαση της νέας κωμωδίας του κ. Χρονόπουλου. Ο «Σύζυγος με ελαττώματα» έχει μερικές εύτυχισμένες στιγμές, μερικά έξυπνα στραφταρίσματα στο διάλογο που βγάζουν γέλιο, αλλά συνολικά ο συνδυασμός έργου με θέση και ελαφρού σκηνικού παιχνιδιού που επιχείρησε ο συγγραφέας δεν έφθασε σε αξιόλογο αποτέλεσμα. Πολύ φοβούμαι ότι ο κ. Χρονόπουλος έπεσε θύμα της μόδας του σκηνικού παιχνιδιού· δε θέλησε να απομακρυνθεί απ' αυτό, και παρέβλεψε ότι μέσα στα πλαίσια του δε χωρούν σοβαρές παρατηρήσεις.

Για να επικρατήσει ο εύθυμος τόνος, υποχρεώθηκε την όρθη κεντρική του ιδέα (ότι δεν είναι σωστό ο σύζυγος να δείχνει στον έξω κόσμο την καλύτερή του όψη και στη γυναίκα του την πιο συνοφρυωμένη και σκαιή) να την παραγκωνίσει σε μιάν άκρη, και εκεί καθώς ήταν στριμωγμένη, να την εκθέσει ξερά μ' έναν τόνο διδαχτικό, ο οποίος είναι πάντα απαράδεχτος σε κάθε έργο Τέχνης. Παράλληλα, επειδή είχε χάσει την ισορροπία του και τη γερή τοποθέτησή του μέσα στο έργο του και άκροβατούσε, παρασύρθηκε σε ανισότητες, αδεξιότητες και υπερβολές. Ο σύζυγος δεν είναι ολοκληρωμένος· οι δήθεν βαναυσότητες του είναι πάρα πολύ ήπιες, δεν είναι τέτοιες ώστε να δικαιολογούν την αντίδραση και την επανάσταση της γυναίκας του, και πάλι του ο άρραβωνιαστικός της άνιψιās του είναι τόσο γελοίος, ώστε καθόλου να μην μπορεί να μās πείσει ότι είναι δυνατό μιā κοπέλα να είναι τρελά έρωτευμένη μαζί του.

Η παράσταση ήταν επιμελημένη, παστρική, εύπρόσωπη,

διέλυσε τὴν ἐντύπωση ποὺ εἶχα σχηματίσει ἀπὸ ἄλλους γειτο-
νικοὺς θιάσους, ὅτι ἡ ὁδὸς Ἀλεξάνδρας βρίσκεται σὲ ἀποκομ-
μένη ἀπὸ τὸ Κέντρο, μακρινὴ ἐπαρχιακὴ κωμόπολη. Ἰδιαίτε-
ρα πρέπει νὰ ἐξάρω τὴ δημιουργία ἐνὸς ρόλου καρατερίστας
ἀπὸ τὴν Κ. Μ. Ρώτα.